

Svérázná Katalánka

BARCELONA MÁ I V NOVÉM TISÍCILETÍ STÁLE HODNĚ OBDIVOVATELŮ

Nejskvělejší dny moderního věku Barcelona prožila v poslední dekádě 20. století: letní olympijské hry, konané zde v roce 1992, přitáhly ke katalánské metropoli oči nejen sportovního světa. I šestnáct let po olympiádě město patří k předním kulturním centrům Evropy.

FOTO: AUTOR

Barcelona, které říkájí „domov“ téměř dva miliony obyvatel, leží v Katalánsku a až potom ve Španělsku – to je fakt, který si každý návštěvník bude důkladně pamatovat. Město je plné reminiscencí katalánské historie, katalánských osobností i katalánské kuchyně. Nápis na veřejných místech jsou obvykle dvojjazyčné, což vzhledem ke značné podobnosti katalánštiny a kastilské španělštiny často působí komicky – rozdíl nezřídka spočívá jen v předložkách či interpunkci. Madrid je pro většinu Barcelončanů na světelné roky daleko, a pokud hledáme v Evropě oblast, která si důsledným, avšak neagresivním nacionalismem vydobyla pevné místo na mapě starého kontinentu, tak jsme v Barceloně na správném místě.

Gaudí, Gaudí, Gaudí....

Katalánský architekt Antoni Gaudí (1852 – 1926) patří k ikonám modernismu a jeho svě-

tově proslulé stavby jsou nejdůležitějším turistickým magnetem Barcelony. Gaudí, rodák z nedalekého Reusu, byl z pěti dětí a jeho dětství nenaznačovalo právě hvězdnou kariéru: budoucí slavný architekt trpěl revmatismem a ve studiu architektury nejprve dosáhl jen nižšího titulu. I jeho konec v sobě nese symbol prostoty a odevzdání. Téměř čtyřiasedmdesátiletého, tehdy již slavného umělce srazila tramvaj a do nemocnice byl převezen v prostých šatech nepoznan – o tři dny později tam zemřel.

Významným mezníkem v Gaudího životě bylo setkání s bohatým průmyslníkem Eusebiem Güellem, který se na dlouhá léta stal architektoým mecenášem a umožnil mu na rozsáhlých pozemcích realizovat skvělá díla. Mezi ně patří stavby v Güellově parku na severu Barcelony. Güellův park byl původně koncipován jako komerční projekt, podle anglického vzoru mělo zde, na strmých strá-

ních nad Barcelonou, vyrůst zahradní město. Koncept ale obchodně neuspěl a Park Güell se stal veřejně přístupným městským parkem. Ke slavným elementům parku patří Gaudího tzv. dlouhá lavička, která ve formě vlnícího se hada obkružuje vyhlídkovou terasu, a také kašna ve tvaru draka – oboje pokryté pestře barevnými mozaikami.

Katedrála 20. století

Gaudího tvorba byla od začátku inspirována ze dvou zdrojů: jeden tvořila jeho hluboká katolická víra, druhým byla příroda. Sepětí upřímné zbožnosti s odkazy na přírodní struktury a děje jsou nejvíce znát v Gaudího nejslavnějším díle, dodnes nedokončeném obřím kostele Sagrada Família (Svatá rodina). Tak jako se v přírodě zřídka vyskytují rovné linie či pravidelné úhly, i Sagrada je postrádá. Zato je chrám plný náboženských symbolů, biblických odkazů a přirovnání.